

DE WAAN

DE WAARHEID TER PLAATSE

Kunstenaarscollectief de Spullenmannen onderzoekt de media.

De wereld is groot. De wereld is onduidelijk. Maar gelukkig zijn er kranten, televisie en internet. Die beschrijven de wereld. Alleen is het nooit het hele verhaal.

De Waan is eerlijk over haar beperkingen. Alle stappen die de redactie zet zijn te controleren. U kunt zelf achterhalen waar het mis ging.

U bevindt zich hier. De Waan brengt u de wereld.

Op Festival Tweetakt lijkt alles koek en ei. Kinderen en ouders lopen vrolijk over de Neude. Maar welke verhalen gaan er schuil achter die vrolijke en onschuldige gezichten? En hoe moet er gereageerd worden op misstanden en overtredingen? In deze editie probeert de redactie van De Waan zicht te krijgen op de ideeën van de bezoekers van Tweetakt over misdaad en straf.

VOOR STRAF NIET KUSSEN

Kick (3) moet voor straf op de trap zitten, Auke (3) staat regelmatig in de hoek en ook de zevenjarige Oscar is vaak de klos: "Dan word ik op de gang gezet met eten. Of bij mijn nek beetgepakt." Het leven van Hella (8) is tegenwoordig iets draaglijker: "Vroeger kreeg ik nog wel eens bilkekoek, bijvoorbeeld als ik iets van mijn zus had afgepakt. Of ik mocht twee weken niet met andere kinderen eten. Maar dat gebeurt nu niet meer, mijn ouders zijn nu niet meer zo streng." Zelf straft ze haar ouders nog wel: "Mijn vader is best dik en dan zeg

ik dat hij moet afvallen."

Wouter (9) heeft ook zo zijn methodes om zijn ouders in het gareel te houden: "Dan mogen ze elkaar voor straf de hele dag maar één kus geven."

gepaste straf voor iemand die jouw fiets steelt? De strafmaten lopen sterk uiteen, beginnend bij slechts een week. Roos (7) vindt twee jaar geschikter. "En dan niet te lekker eten. Elke dag

"VERWARDE MENSEN HOEVEN NIET DOOD"

Kinderen hebben weinig vertrouwen in hun kwaliteiten als rechter. Dat blijkt uit interviews afgenomen tijdens Tweetakt. Joep (11): "Kinderen oordelen te snel. Om rechter te kunnen zijn moet je ouder zijn, want dan weet je ook meer dingen over politiek enzo. Rechters zijn vaak best oud. Ouder dan twintig." De huidige rechterlijke macht functioneert in zijn beleving uitstekend: "Volgens mij doen ze het goed, want ik hoor er niks over." Ook de tienjarige Stijn vindt het geen goed idee als kinderen straffen mogen uitdelen. "Zo'n rechter studeert er voor", stelt hij. Oscar (11) is bang dat de jeugd te streng zal straffen. Arnoud (10) valt hem bij: "Soms zijn mensen in de war. Die hoeven niet meteen de doodstraf."

Een praktisch voorbeeld: wat is een

spaghetti is beter." De meeste kinderen zijn echter voorstander van taakstraffen. Oscar vindt het opruimen van een heel vies terrein of alle glazen wassen van een heel groot gebouw een gepaste straf voor de dief van zijn fiets. Lilou (3) geeft de voorkeur aan het staan in de hoek.

STRAFFEN TABOE?

De redactie van De Waan vraagt zich af hoe hard ouders hun kinderen straffen. In eerste instantie lijken de vaders en moeders tegen elkaar op te willen bieden. Zo is Verena (34) toevallig deze ochtend begonnen met het slaan van haar zoontje van drie. "Zie je niet dat hij rooie wangen heeft?"

Wilfred (38) en Iris (34) straffen hun zoontje niet. Dat is nu nog te vroeg. Wilfred: "Hij is pas drie maanden. Maar een goeie lijfstraf moet er op termijn wel inzitten." Als onze ver-

slaggever verheugd begint door te vragen, blijkt de vader echter geen garanties te kunnen geven. "Het is een gevoelig ventje. Als je die in Guantanamo Bay zou zetten, zou hij binnen vijf minuten alles toegeven. Ook wat anderen gedaan hebben."

Gerard (47) lijkt ook niet oprecht te antwoorden op onze vragen. Hij stelt dat hij geen kinderen wilde, omdat hij bang was ze te hard te disciplineren. "Ik zou helemaal losgaan. Dus eigenlijk neem ik ze tegen mijzelf in bescherming. Feitelijk ben ik heel tolerant." Het lijkt erop dat het onderwerp 'straf' een taboe is op Festival Tweetakt.

DOSTOJEVSKI

Als het om tucht gaat, is 'Misdad en straf' van Fjodor Dostojevski een sleuteltekst. Een rondgang langs de bezoekers van Festival Tweetakt leert de redactie dat het boek nauwelijks gelezen wordt. Maar... er gloort hoop. Met name onder wat oudere lezers vindt de naam Dostojevski weinig weerklank. Roos (7) en Tim (6) weten niet wat het is. En Nick (18) zegt de naam zelfs helemaal niks. "Dat zeg ik even heel eerlijk." Arnoud (15) en Bo (16) geven aan zijn boeken niet gelezen te hebben. En Lotte (7) zegt, nadat haar moeder haar iets in haar oor fluistert: "Ja, ik heb alles van Dossofskie gelezen. Trieste boeken." Tot onze grote verbazing heeft de Russische schrijver onder een jongere doelgroep echter een duidelijke aanhang. Milou (3) en Tosca (4) zeggen allebei 'ja', als wij vragen of ze iets van Dostojevski gelezen hebben. De

waardering loopt uiteen van 'leuk' tot 'mooi boek'. Lody (5) heeft het boek zelfs overgeschreven, wat haar weinig moeite kostte.

Na deze peiling onder de bezoekers van Tweetakt durft de redactie van De Waan de volgende stelling aan: hoe ouder iemand is, hoe kleiner de kans dat hij of zij iets van Dostojevski gelezen heeft.

EERST MASSAGE EN DAN STERILISEREN

Op de vraag naar de beste en de mooiste straf zijn de meningen verdeeld. De mooiste straf lijkt Stephen (43) om 3 weken met zijn ex door te moeten brengen, een even mooie als pijnlijke straf. Eveline (21) denkt aan 1 jaar opsluiting in een hutje op de hei, 1 jaar zonder sociale contacten. Merijn (41, criminoloog) vindt thee met honing en de hele avond televisie een heel mooie straf voor zichzelf. Hij denkt dat hij die straf misschien vanavond weer verdient heeft. Sam (28) denkt aan massage als geschikte straf voor zichzelf, maar dan wel een massage waar zij geen controle heeft over de identiteit van haar masseur, het moet wel een straf zijn. Een goede straf voor zichzelf vindt Anous (44) om een week lang niet te mogen dromen, Onno (43) zoekt het handtastelijker, droomt als straf voor zichzelf van 1 week lang geen seks. Kristien (28) vindt het een goede straf voor zichzelf om tussen mensen te moeten zitten die kwaliteiten hebben die bij haar ontbreken.

Maar wat is de meest effectieve manier om nou eens de echte misdadiger

aan te pakken? Sil (18) vertelt enthousiast van de Finse methode: delinquenten opsluiten op een eiland en hun daar veel vrijheid gunnen. Onderzoek heeft uitgewezen dat dit heel goed werkt. Onno (43) denkt dat de focus niet vooral op een gevangenisstraf moet liggen maar dat het tijd wordt om eens de discussie te openen over sterilisatie als straf voor de hardnekkige misdadiger. En hij denkt daarbij niet alleen aan pedofielen, nee, ook bv diegene die steeds maar roekeloos blijft rijden. Wie laat zien dat hij onverantwoordelijk omgaat met het leven van anderen kan misschien de mogelijkheid tot voortplanting beter ontnomen worden. Handicap is weer wel dat een dreigende sterilisatie aan effectiviteit verliest bij de bejaarde misdadiger. Daan (13) gelooft nog dat je iets kunt leren van taakstraffen, alleen maar opsluiten betekent dat de dader alleen maar na kan denken en zoveel steeds maar moeten nadenken kan nooit gezond zijn. Stephen gelooft weer minder in de gewone taakstraf, het uit het hoofd moeten leren van 10 pagina's van Proust lijkt hem een veel effectievere straf, dat zal beweging brengen in het hoofd. Het confronteren van de dader met zijn daad wordt door meerdere bezoekers als de juiste oplossing genoemd. Kristien gaat hierin het meest ver. 'Zorg ervoor dat de dader eens geleefd wordt. Maar dan niet door een institutie maar door bv gehandicapte bejaarden die een tijdlang geheel over hem kunnen beschikken. Zo kan hij alsnog invoelingsvermogen ontwikkelen.'

COLOFON:

de Waan wordt terplekke geschreven en gedrukt door een wisselende redactie. Aan deze editie werkten mee: Argibald, Bernhard Christiansen, Corlijn de Groot, Oscar Kocken, Patrick Nederkoorn, Peter uithoven, Diana Wildschut, Harmen Zijp.

www.dewaan.nl